

Ιδρυτική διακήρυξη

Το ελληνικό έθνος, εντός και εκτός του ελληνικού κράτους, έχει περάσει δια πυρός και σιδήρου επί χιλιετίες. Σήμερα για μια ακόμη φορά, ο ελληνικός λαός, αν και δεν βρίσκεται σε εθνικό ή εμφύλιο πόλεμο, δεινοπαθεί κάτω από μία πολυετή οικονομική κρίση με δραματικές διαστάσεις. Η δοκιμασία είναι σκληρή, αλλά θα την ξεπεράσουμε.

Η εθνική διάρκεια υπήρξε ανέκαθεν πρώτος και κύριος στόχος των προγόνων μας . Δεν το ξεχνούμε, αλλά και δεν ξεχνούμε ότι χωρίς δίκαιους κανόνες, κινδυνεύει η εθνική και η λαϊκή ενότητα.

Δεν ξεχνούμε επίσης ότι οι προσπάθειες για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης είχαν έντονα στοιχεία οικονομικής και κοινωνικής αδικίας. Τα βάρη και οι ζημιές δεν κατανεμήθηκαν με δίκαιο τρόπο. Και αυτό βεβαίως υπονομεύει την ίδια τη συνοχή του ελληνικού λαού. Πρέπει να ξεπεράσουμε την κρίση αλλά και, ταυτοχρόνως, να αποκαταστήσουμε την Δικαιοσύνη σε όλους τους τομείς της οικονομικής και κοινωνικής ζωής. Πρέπει δηλαδή να διασώσουμε την ενότητα του λαού για να προστατεύσουμε την εθνική του διάρκεια.

Αυτό είναι σήμερα το ύψιστο χρέος μας. Είμαστε Έλληνες στην Ενωμένη Ευρώπη. Οφείλουμε να δώσουμε όλο μας τον εαυτό, ώστε να ξαναβρεθεί ο δρόμος της ευημερίας και της αξιοπρέπειας για όλους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες.

Είναι γεγονός, ότι η οικονομική κρίση δεν αντιμετωπίστηκε όσο γρήγορα χρειαζόταν. Η ύφεση πρωτοεκδηλώθηκε το 2008 , ενώ η κρίση του δημοσίου χρέους είχε προβλεφθεί πολύ νωρίτερα . Έως, όμως, το 2010 η Ελλάδα κοιτούσε αμήχανα. Όταν την χρονιά εκείνη αποφασίσαμε να ριχτούμε στον αγώνα, είχαμε ανοικτά δύο δύσκολα μέτωπα. Από την μια πλευρά, το υπερβολικό δημόσιο χρέος και από την άλλη, η καταστροφική έλλειψη ανταγωνιστικότητας των προϊόντων και της οικονομίας μας.

Χάρη στις θυσίες του λαού και τον αγώνα ορισμένων πολιτικών, τα δημόσια οικονομικά έχουν πάρει πια το δρόμο της εξυγίανσης με την ισορροπία εσόδων και εξόδων. Μπορούμε δηλαδή μέχρι ενός βαθμού να ζούμε με όσα παράγουμε. Για όσα μας λείπουν θα έχουμε σύντομα, εφόσον βεβαίως εφαρμοσθούν οι απαιτούμενες πολιτικές, και πάλι τη δυνατότητα να βγαίνουμε στις αγορές με όρους αξιοπρεπείς. Τη μάχη αυτή την κερδίζουμε, αδικήθηκε όμως ο λαός και πικράθηκε. Γι' αυτό και πρέπει να αποκατασταθεί επειγόντως η Δικαιοσύνη.

Το μέτωπο της ανταγωνιστικότητας παραμένει ανοικτό, ενώ η ύφεση συνεχίζει να κατατρώει τα σωθικά της Ελλάδας. Το κόστος εργασίας μειώθηκε, και μάλιστα υπέρ του δέοντος, δεν αποτελεί πια εμπόδιο στις επενδύσεις. Αλλά η οικονομία εξακολουθεί να ποδηγετείται από τη γραφειοκρατία της διοίκησης και της δικαιοσύνης, και εδώ η ατομία των πολιτικών είναι ασυγχώρητη. Πρέπει επιτέλους να επικεντρώσουμε τις δυνάμεις μας στο δεύτερο αυτό μέτωπο. Δεν υπάρχει άλλος χρόνος, διότι η ύφεση απειλεί τα δημοσιοοικονομικά μας επιτεύγματα και συνεπώς την ίδια την ύπαρξή μας. Ο πολίτης που πνίγεται στα χρέη και δεν μπορεί να

ανταποκριθεί στις ανάγκες της οικογένειάς του, οι νέοι που απαξιώνονται μέσα στην ανεργία, δεν μπορούν να περιμένουν.

Ο μύθος του Σισύφου δεν είναι το σύμβολό μας. Όσο, όμως, καθυστερεί η ανάληψη των κατάλληλων πρωτοβουλιών, θα μας απειλεί το φάσμα της φτώχειας, της δυστυχίας και της εγκληματικότητας είτε μέσα, είτε έξω από τη ζώνη του ευρώ. Βαθμιαία στην πρώτη περίπτωση, ακαριαία στην δεύτερη. Πρέπει να σταματήσουμε την ύφεση και να ξαναβρούμε τον δρόμο της ανάπτυξης.

Κατά την περίοδο της ευδαιμονικής Δημοκρατίας των τελευταίων δεκαετιών πολλά ξεχάσαμε και ξεχνώντας, πολλά χάσαμε. Κυρίως χάσαμε την αίσθηση των πραγμάτων, την αίσθηση των αναλογιών. Επιδιώξαμε και πετύχαμε την ευημερία, χωρίς να στηριζόμαστε στις δυνάμεις μας. Αρκεστήκαμε στην κατανάλωση με δανεικά. Δεν υπήρξε ποτέ σοσιαλδημοκρατική παρέμβαση στην οικονομία, ενώ ατόνησε η πολύτιμη διεργασία κοινωνικής αναδιανομής, που είχε οδηγήσει στην καθολίκευση της κοινωνικής ασφάλισης και στη δημιουργία του ΕΣΥ. Η παρασιτική οικονομία κυριάρχησε ανενόχλητη. Οι ρυθμίσεις της αγοράς ήταν προσχηματικές. Η αγορά παρέμεινε ανελεύθερη, νοθευμένη, παρασιτική, με έντονες τάσεις αισχροκέρδειας έτσι ώστε να χάνει κάθε ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Και να μην ωφελήθηκαν οι κρατικοδίαιτοι και οι λοιπές βεντούζες, πλην όμως η Ελλάδα κατέρρευσε.

Υπάρχει πράγματι μία σκοτεινή και μία φωτεινή πλευρά της Μεταπολίτευσης. Θα ήμασταν όντως ανιστόρητοι αν λησμονούσαμε τα φωτεινά επιτεύγματα της Μεταπολίτευσης, όπως η αποκατάσταση της Δημοκρατίας σε δύο φάσεις κατά τη δεκαετία του '70 και ολοτελώς μέσα στη δεκαετία του '80, η διαμόρφωση μεσαίας εύπορης τάξης, η δημιουργία και η καθολίκευση υποδομών κοινωνικής πολιτικής, που έως και τη δεκαετία του 1980 ήταν σχεδόν ανύπαρκτες, και τέλος η ένταξη στην ΕΟΚ και την Ευρωζώνη.

Η ιλιγγιώδης ταχύτητα με την οποία καταρρέει η ελληνική οικονομία και οι τρομακτικές επιπτώσεις της για την πλειονότητα των ελλήνων πολιτών είναι εν πολλοίς συνέπεια της ευδαιμονικής Δημοκρατίας, του σκοτεινού προσώπου της Μεταπολίτευσης που μας οδήγησε στον γκρεμό. Πλην όμως, θέλοντας και μη, άνοιξαν τα μάτια μας. Είδαμε από τί πάσχουμε ακριβώς. Κανείς δεν μπορεί πλέον να πει πως δεν βλέπει. Και όποιος επιμένει να κρατάει κλειστά τα μάτια, λοιδορείται. Αλλά τα κλειστά μάτια ευνοούν φαινόμενα ακόμη πιο δυσάρεστα για τη Δημοκρατία. Το μεταναστευτικό αποτελεί μείζον πρόβλημα της κοινωνίας μας και δεν πρόκειται να το αφήσουμε στα χέρια εκείνων που ξέρουν να καλλιεργούν και να εκμεταλλεύονται την παρασιτική ψυχολογία της ανασφάλειας. Γνωρίζουμε τα ασυγχώρητα σφάλματα του πρόσφατου παρελθόντος ως προς τη διαχείριση του τεράστιου αυτού προβλήματος, αλλά δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να μεταβάλει τους Έλληνες σε όχλο.

Πολιτικοί και κόμματα μιλούν ασταμάτητα για την κατεπείγουσα ανάγκη ενός εθνικού προγράμματος εξόδου από την κρίση, το οποίο όμως, ούτε καταρτίζεται, ούτε εφαρμόζεται. Αναλάβαμε να το καταρτίσουμε και ήδη εργαζόμαστε με πίστη και αφοσίωση. Πρόκειται για ένα σχέδιο άμεσης δράσης. Ο πολίτης που ταλαιπωρείται θέλει σχέδια για το αύριο, που να αρχίζουν από το σήμερα.

Είμαστε σοσιαλδημοκράτες και συνεπώς βασικό μας μέλημα είναι το κοινωνικό κράτος και οι δίκαιες ρυθμίσεις στη λειτουργία της αγοράς. Ταυτοχρόνως, ο ριζοσπαστισμός είναι η έκφραση της πολιτικής μας βούλησης και η ενοποιητική μας δύναμη. Είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε αμέσως σε πολιτικές, οικονομικές και θεσμικές αλλαγές.

Η Ελλάδα είναι χώρα πλούσια, αρκεί να μη σπαταλά τους ανθρώπινους και υλικούς πόρους της στις μικροεπιδιώξεις των λίγων πονηρών. Η εφαρμογή του εθνικού μας προγράμματος θα απεγκλωβίσει από το κράτος την πραγματική οικονομία με τις μικρές και μεγάλες επιχειρήσεις της. Θα την απελευθερώσει από τη γραφειοκρατία και τους βραδύτατους ρυθμούς που χαρακτηρίζουν την απόδοση της Δικαιοσύνης. Οι αδειοδοτήσεις θα καταργηθούν, οι δικαστικοί έλεγχοι των οικονομικών δραστηριοτήτων θα διενεργούνται γρήγορα και ορθολογικά βάσει μιας μικρότερης αλλά κατά πολύ πιο αποδοτικής κλίμακας. Ταυτοχρόνως, η ρύθμιση της αγοράς θα είναι και η σφραγίδα της σοσιαλδημοκρατικής μας ταυτότητας. Είναι σκάνδαλο να πέφτουν οι μισθοί, να ανεβαίνουν οι τιμές και να αυξάνεται η ανεργία, οι δε τράπεζες να αρνούνται τη στήριξη των νέων επιχειρήσεων και των έξυπνων και αποδοτικών επιχειρηματικών ιδεών, χωρίς να λογοδοτούν σε κανένα.

Το κοινωνικό κράτος αναδιανομής, παρά την αισθητή αύξηση των χρηματοδοτικών πόρων του, λειτούργησε μάλλον υπέρ των προμηθευτών και των υπαλλήλων του και σε βάρος των ασφαλισμένων και των ασθενούντων. Πρέπει να συνεχισθεί ο εξορθολογισμός του συστήματος, να δημιουργηθεί δε ένα δίκτυο προστασίας για τους ανέργους και τους ανήμπορους. Αυτές είναι οι πολιτικές που χαρακτηρίζουν την σοσιαλδημοκρατική παράταξη. Αυτές είναι οι πολιτικές που προσδίδουν πολιτική ταυτότητα. Η καλλιέργεια ψευδαισθήσεων είναι δουλειά των δημαγωγών και των λαϊκιστών της πολιτικής και των μίντια, που αντιτάσσονται λυσσαλέα σε κάθε προσπάθεια ριζοσπαστικής αλλαγής.

Σκοπός των ριζοσπαστικών αλλαγών είναι να εξουδετερωθούν οι αγκυλώσεις και οι στρεβλώσεις που έχουν υποστεί οι θεσμοί. Η Γ' Ελληνική Δημοκρατία ολοκλήρωσε πλέον τον κύκλο ζωής της. Τώρα πρέπει να παραδώσει τη θέση της στη Δ' Ελληνική Δημοκρατία. Γραφειοκρατικά κόμματα, αναχρονιστικές ιδέες, εκφάνσεις της διοίκησης και της δικαιοσύνης που παραμένουν εχθρικές προς την ανάπτυξη και τους ίδιους πολίτες πρέπει να αντικατασταθούν από θεσμούς προόδου, ανάπτυξης και Δικαιοσύνης.

Είμαστε σοσιαλδημοκράτες και πιστεύουμε ακράδαντα ότι η πολιτική έχει νόημα. Παρά τους κλυδωνισμούς της, η Δημοκρατική Παράταξη είναι ο πολιτικός χώρος που συνενώνει την πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Θέλουμε να ανασυγκροτήσουμε τον σοσιαλδημοκρατικό χώρο με τη συγκρότηση ενός μεγάλου και ριζοσπαστικού σοσιαλδημοκρατικού κόμματος.

Σήμερα είμαστε πολλοί, μα δυστυχώς διασπασμένοι. Η συλλογικότητα και οι δημοκρατικές διαδικασίες πρέπει να γίνουν η δύναμή μας. Η ματαιοδοξία των πολιτικών, που ποτέ δεν υπήρξε χρήσιμη, σήμερα είναι άκρως επικίνδυνη και μπορεί να αποβεί καταστροφική. Μόνο με συλλογική ηγεσία, χωρίς αποκλεισμούς, με συγκεκριμένο σχεδιασμό για την έξοδο από την κρίση και συγκεκριμένα μέτωπα κατά του κομματικού και του οικονομικού παρασιτισμού μπορεί να αντιμετωπισθεί ο σημερινός κατακερματισμός των δυνάμεών μας, η αδράνεια και η αμηχανία.

Η κρίση έδειξε σε όλους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες τί ακριβώς σημαίνει να μεταβάλλονται σε δανειστές οι εταίροι, και, άρα, πόσο μεγάλη σημασία έχει να ξαναβρούμε το δρόμο μας. Η κρίση μας έδωσε την ευκαιρία να καταλάβουμε πολύ καλά τι παθαίνει ένας λαός όταν χάνει τον μπούσουλά του, την πυξίδα του, όταν παραμελεί τα καθήκοντά του και λατρεύει μόνο τα δικαιώματα.

Κάθε λαός, έχει τα θετικά και τα αρνητικά του. Κατά τη δεκαετία του 2000 κυρίως, περίσσεψαν τα αρνητικά. Ταυτοχρόνως όμως πλήθυναν και τα αρνητικά της Ευρώπης. Ο συνδυασμός των ριζοσπαστικών αλλαγών σε τοπικό, περιφερειακό και ευρωπαϊκό επίπεδο καθίσταται σήμερα η επιτακτικότερη πολιτική ανάγκη.

Δεν αρκεί να δηλώνεις ευρωπαϊστής. Ήδη η πρώτη οικονομική δύναμη της Ευρώπης συμπεριφέρεται με «ευρωσκεπτικισμό», σε μία στιγμή που η ευρωπαϊκή ιδέα θα έπρεπε να αποτελεί το δραστικότερο κίνητρο στο ξέφραγο αμπέλι της παγκοσμιοποίησης. Ο ευρωπαϊστής δεν μπορεί να θυσιάζει τα πάντα στο βωμό του βραχυπρόθεσμου οικονομικού, κρατικού ή κομματικού κέρδους και γι' αυτό οφείλει να κατανοεί την ανάγκη ριζοσπαστικών αλλαγών στην πορεία της ευρωπαϊκής ενοποίησης, την ανάγκη μιας κοινωνικής ένωσης. Ταυτοχρόνως, ως Έλληνας πρέπει να συναισθάνεται πόσο απαραίτητη είναι η συμμετοχή μας στον κεντρικό ευρωπαϊκό συσχετισμό δυνάμεων, παρά τις σημερινές του διαιρέσεις.

Θέλουμε να ξαναβρούμε το συλλογικό σθένος και να δώσουμε λογική ελπίδα στη χώρα και τους πολίτες, στηριγμένοι στα πράγματα και στις δυνάμεις μας. Δεν θέλουμε να μας εμπαίζουν οι δημαγωγοί ούτε να εμπαίζουμε, ως δημαγωγοί, τους συμπολίτες μας. Τα λόγια χωρίς έργα, τα ψεύδη και το εμπόριο φρούδων ελπίδων κούρασαν κι απογοήτευσαν τους πολίτες, ιδίως τους νέους. Πρέπει να γκρεμίσουμε το τοίχος της αναξιοπιστίας. Εμείς, που υπογράφουμε αυτό το κείμενο, πιστεύουμε πως η πατρίδα μας μπορεί να ανορθωθεί, να επιστρέψει σύντομα στο δρόμο της ευημερίας και της αξιοπιστίας.

Οι πολίτες δεν έχουν χρόνο. Είναι ανάγκη να δράσουμε αμέσως. Για πρώτη φορά μετά από χρόνια, το χλιοειπωμένο πολιτικό σύνθημα «εδώ και τώρα» αποκτά όλη τη σημασία που έχασε στο στόμα των φυγόμαχων πολιτικών.

Έχουμε συναίσθηση ότι για την επίτευξη αυτού του στόχου, απαιτείται καθολική ρήξη με τον οικονομικό παρασιτισμό, τη γραφειοκρατία, το πελατειακό και παρασιτικό κομματικό σύστημα. Γι' αυτό προτείνουμε να συγκροτηθεί ένα ριζοσπαστικό, μεταρρυθμιστικό, ευρωπαϊκό, σοσιαδημοκρατικό κόμμα, που θα πείσει τους πολίτες και θα υλοποιήσει τις αναγκαίες και ανατρεπτικές αλλαγές σε όλα τα επίπεδα.

Απευθυνόμαστε με θάρρος και πίστη στους ανέργους, σε αυτούς που φοβούνται πως θα χάσουν τη δουλειά τους, στους εργαζόμενους του πρωτογενούς τομέα και σε αυτούς που θέλουν να εργαστούν σε αυτόν, στους επιχειρηματίες που καταδικάζουν τον παρασιτισμό και την αισχροκέρδεια, στις υγιείς δυνάμεις του δημόσιου τομέα, στους υπαλλήλους που εντάχθηκαν στο Δημόσιο μέσω εξετάσεων και των Εθνικών Σχολών, στους συνανθρώπους μας που έχουν ανάγκη τη στοργή και τη μέριμνα του κράτους και, πρώτα από όλους, στις νέες και τους νέους. Θέλουμε η Ελλάδα της δημιουργίας να νικήσει την άλλη πλευρά μας, τη σκοτεινή, την παρασιτική και να

επικρατήσει το ελληνικό πρόσωπο της προκοπής, της αξιοκρατίας και της αλληλεγγύης.